

tror jeg ikke, at det behøves at søge Argumenterne langt borte, og jeg nævner ogsaa kun dette, for samtidig med Paaskjønnelse at erkende den Tver, hvormed det ærede Medlem har taget sig af en Sag, som ogsaa ligger mig meget paa Hjerte, og som ganske sikkert interesserer det hele Folk. Man har jo allerede i lang Tid havt Opmærksomheden henvendt paa Vigtigheden af Havneanlægs Tilstedekomst paa Sjællands Vestkyst, og allerede Anlægget af Esbjerg Havn har jo havt en meget god Indflydelse paa Kommunikationsforholdene mellem Saløgen og Havnene ved Vesterhavet. Naar der nu spørges, om jeg i en nær Fremtid agter at forelægge et Forslag til Anlæg af en Vesterhavshavn, vil jeg dertil svare: Ikke i den nærmeste Fremtid! Jeg erkender Vigtigheden deraf, og hvad der allerede er sket, navnlig ved Hirtshals er sket med det Maal for Øie, at der der skulde anlægges og rimeligvis i en ikke overordentlig fjern Fremtid vilde blive anlagt en Havn. Om det vil blive en Fiskerihavn, en Tilflugts- eller Udførselshavn, skal jeg ikke for Dødelikket udtale mig om. Der har tidligere været Tale om Anlæg af Vesterhavshavne paa andre Steder, og da vi her have noget Faktisk at støtte os til, skal jeg med saa Ord omtale, hvad der er foretaget i denne Retning. Der har været Spørgsmaal om Anlægget af en Havn i Vigbøgen, som var det Sted, der er blevet anset for at frembyde den største Mulighed for et saadant Anlæg. Man vilde der forbinde en Nødhavn med en Udførselshavn og allerede i Marts 1863 indkom der fra Ingenieur Nyholm til Indenrigsministeriet et Andragende om at faae Koncession til Anlægget af en Kanal mellem Limfjorden og Vesterhavet og et Havneanlæg der. I 1865 blev Sagen tagen op af Repræsentanter fra Viborg og Thisted og jeg tror, Holstebro, der henvendte sig til Indenrigsministeriet med en Anmodning om, at der maatte blive foretaget en kyndig Undersøgelse af Forholdene deroppe for at faae konstateret, hvorvidt et saadant Foretagende var udsørligt, og hvad Beføstningen deraf vilde være. En saadan Undersøgelse blev da foretaget af daværende Bandoinspektør Carlsen, og det viste sig efter hans Undersøgelse, at et saadant Anlæg vilde kunne tilveiebringes og et Havneanlæg lættes i Forbindelse dermed paa 3 Steder, nemlig fra Thisted til Klitmøller, fra Lønnerup Fjord (Hoger) til Vigø og fra Dalsø over Holmtange til Sandnæshage. Af disse tre Linier viste det sig imidlertid, at den første, fra Thisted til Klitmøller, vilde blive for befoellig, fordi Landet hængede sig saa stærkt mellem Thisted og Udgangspunktet for Kanalen ved Vesterhavet, at Anlægget vilde blive for dyrt. Den anden Linie, fra Lønnerupfjord eller Hoger til Vigø, viste sig ikke at være hensigtsmæssig, fordi Forholdene ikke tilstede Anlægget af en Havn der uden meget store Udgifter paa Grund af, at Dybden var langt borte og Sandmassen

bevægelig. Der var derimod Sandsynlighed for, at man med ringere Beføstning kunde tilveiebringe et Kanal anlæg og et dermed i Forbindelse staaende Havneanlæg fra Dalsø over Holmtange til Sandnæshage. Disse forskellige Projekter blev gennemgaaede af en hollandsk Ingenieur Conrad, der som særlig Sagkyndig var tilkaldt. Han tiltraadte fuldkommen den Udvalgte, som var kommen fra Bandoinspektøren, og han erklærede, at det, som maatte vælges, var Anlægget fra Dalsø til Sandnæshage, ikke blot fordi det var det billigste, men ogsaa fordi Forholdene der vare saa meget heldigere, at dette Anlæg, selv om det havde været dyrere, maatte vælges. Den Beføstning, der vilde være forbunden med disse forskellige Havneanlæg, var meget forskjellig. Kanalen fra Thisted til Klitmøller i Forbindelse med et Havneanlæg vilde medføre en Beføstning, der vilde løbe op til 12,200,000 Rdl. — jeg nævner runde Summer —, medens Anlægget fra Hoger til Vigø eller fra Lønnerup til Vigø vilde medføre en Beføstning af 6,700,000 Rdl., og Anlægget fra Dalsø til Sandnæshage en Beføstning af 5,300,000 Rdl. Bevælgelsen var udgaaet fra et privat Interessentskab fra de Byer, jeg nævnde. Der er givet mig Meddelelse om Resultatet af disse Undersøgelser, og jeg maa antage, at det er af Hensyn til Beføstningen, at man ikke siden den Tid har optaget Sagen paany. Den er bleven hvilende som et Projekt, som ingen Privat i alt Fald siden den Tid har set sig opfordret til at optage. Men samtidig med, at disse Undersøgelser blev foretagne, hvilket jeg kun nævner for at vise, hvilke betydelige Beføstninger der er forbundet med et Havneanlæg paa det Sted af Vestkysten, hvor man hidtil har søgt, fremkom der ogsaa Spørgsmaal om et Havneanlæg ved Hirtshals. Der forelaa to Projekter fra Ingenieur Nyholm, hvoraf det ene gik ud paa en større Havn og det andet paa en Baadehavn. Disse Projekter blev gennemgaaede af den nævnte Ingenieur Conrad, men han erklærede dem begge to for ikke tilfredsstillende. Jeg bemærker dette udtrykkeligt, fordi der altsaa for Dødelikket efter vor Mening ikke foreligger noget Projekt, der er saa paalideligt, at man derpaa kan bygge et Overflag eller en bestemt Mening om, hvilke Beføstninger der vil være forbundet med et Havneanlæg af den Betydning, som blev nævnt af den ærede Ordfører for Forespørgerne. Allerede tidligere havde der jo været Tale og Forhandling om et saadant Anlæg, hvis Betydning i Særbesked for denne Del af Landet man har hørt et aabent Øie for, og det var allerede i 1841 overdraget Havneinspektør Leth og Ingenieur Quaade at anstille Undersøgelser. De kom imidlertid til det Resultat, at det ikke var muligt at bygge en Havn under de urolige Forhold, der ere tilstede der paa Kysten. Senere i 1861 blev der anstillet Undersøgelser af Bandoinspektør Carlsen. Han kom til det mod-